

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVII, БРОЙ 10(177) • 2008 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Исус е Господ!

"Слушайте сега, доме Давидов; малко нещо ли е да досаждате на човеци, та ще досаждате на моя Бог?"

Затова сам Господ ще ви даде знамение; ето, девица ще зачне и ще роди син, и ще го нарече Емануил (Бог с нас)." (Исая 7:13-14)

"На измъчената земя не ще има мрак, както в предишните времена. Людете, които ходеха в тъмнина, видяха голяма светлина. И на тия, които седяха в земя на мрачна сянка, изгря им светлина.

Защото ни се роди дете, Син ни се даде, и управлението ще бъде на рамото Му; името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира. Управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават на Давидовия престол и на неговото царство, за да го утвърди и поддържа, чрез правосъдие и чрез правда, от сега и до века. Ревността на Господа на силите ще извърши това."

(Исая 9:1-8)

"Той ще бъде велик и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще му даде престола на баща му Давид. Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му не ще има край."

(Лука 1:32, 33)

Честито Рождество Христово!

Дори и в новия милениум Рождество Христово е велико тържество.

Забързани, объркани, забравени, хората усещат, че в душите им става по-светло, по-топло и различно.

Безбожни, многобожни и самовлюбени разбират, че не могат на Рождество да бъдат неутрални. Какво е това чудесно събитие, което раздвижи едновременно множества народи по света?

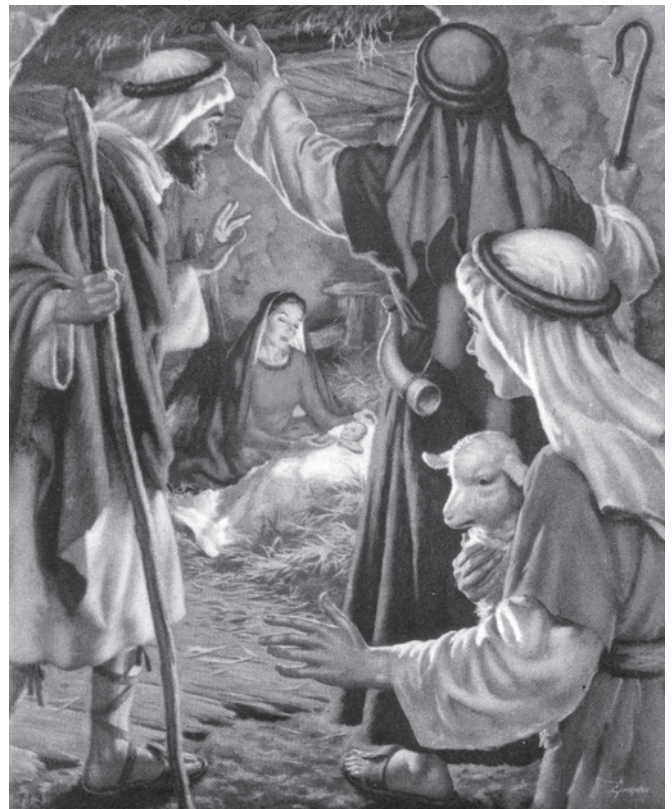
Не е ли това най-обикновена човешка история? Родило се дете. Не се ли случва на милиони семейства? Не!

Пророк Михей уточнява, че ще се издигне Владетел, чийто произход е от начало и от вечността. И посочва с точност, че мястото ще бъде малкото градче Витлеем. „А ти Витлеем Ефраат, ако и да си малък сред Юдовите родове, от тебе ще произлезе за Мене Един, Който ще бъде владетел в Израел, чийто произход е от началото от вечността.“ (Мих. 5:2, 3)

Исая оповестява, че ще бъде със знамение. „Затова сам Господ ще ви

даде знамение. Ето, девица ще зачне и ще роди син и ще го нарече Емануил.“ (Исая 7:14)

Роденият е Бог, слязъл между хората. Това кара всеки да се замисли. Достойно ли е за вярване? Не е ли плод на човешката фантазия, поради вековния копнеж на огра-

ничения човек да установи контакт с Бога?

Библията, най-достоверната книга **прог. на стр. 2** ↗

↪ *продължава от стр. 1*

га на земята, оповестява чрез различни свидетели необикновеното явление, разтърсило тогавашния свят.

Появила се нова звезда на небосвода, видяна далеч от Индия дори. Нещо повече, небето се отваря и хор от многобройни ангели отбелязват раждането на Месия. Раздвижване на учени. Астролози изпращат представители от далечен изток. Те идват на посоченото от звездата място, за да намерят новороден младенец.

Векове по-късно най-великите художници рисуват със своето въображение моменти от великото събитие, разтърсило тогавашния свят.

И това е Нова ера, ново лето-

роене. Строители, спонсирани от бедни и богати, ще издигнат величествени катедрали, които красят градовете и до днес.

Отново е Рождество Христово!

Не е най-същественото, че ще има повод за веселие и празнични трапези. Нито какви подаръци ще се разменят на Бъдни вечер. По-важното е дали в скритото място на твоята човешка същност нещо ще се промени.

„Слава на Бога във висините и на земята мир между хората, в които е Неговото благоволение.“

(Лука 2:14)

Приеми да станеш по-човечен, да забележиш и другите край теб. Да излезеш от крепостта на твоите лични ограничения и да се изпълниш с Божествена любов.

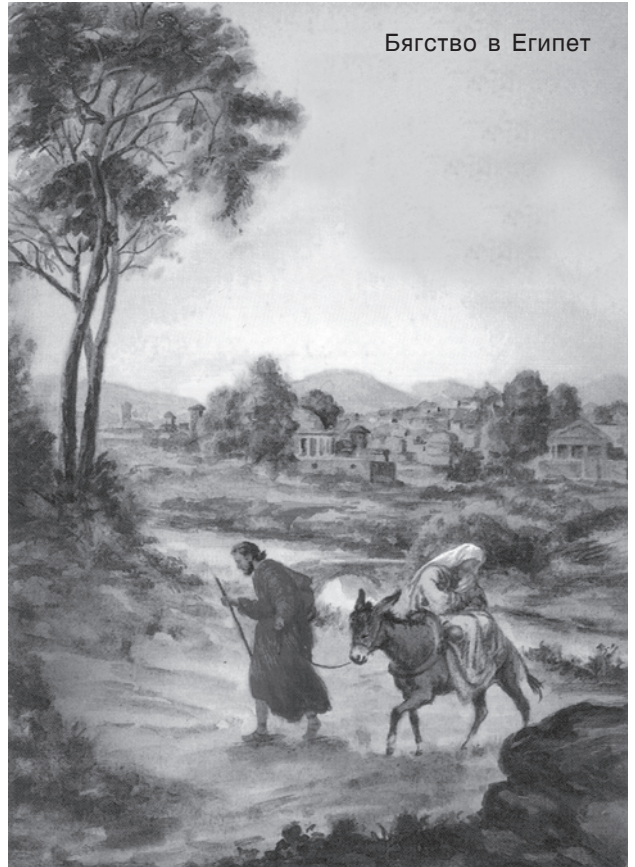
Разбери, че Рождество Христово говори за споделената от Бога към нас любов.

Опитвай се да отвърнеш и ти на тази любов,

като я споделиш с твоите себеподобни. Бог да благослови всички братя и сестри и приятели!

Нека да дадем дължимата на Бога почит. Исус отново има рожден ден. Да му донесем букет ухани моливти с благодарност. Той остава неповторим. Едно е името на Исус и няма по-велико на земята.

Пред Него да се преклоним.

Ето ме, Господи

„А в шестия месец ангел Гавраил бе изпратен от Бога в галилейския град, наречен Назарет, при една девица, сгодена за мъж на име Йосиф от давидовия ден; а името на девицата бе Мария. И като дойде ангелът при нея, рече: Здравей, благодатна! Господ е с тебе, благословена си ти между жените. А тя много се смути от думите му и в недоумение беше какъв ли ще бъде този поздрав. И ангелът ѝ каза: Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение. И ето, ще заченеш в утробата си и ще родиш Син, Когото ще наречеш Исус. Той ще бъде велик и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще му даде престола на баща му Давид. Ще царува над Якововия дом довека; и царството Му не ще има край. А Мария каза на ангела: Как ще бъде това, тъй като мъж не познавам? И ангелът в

отговор рече: Святият Дух ще дойде върху ти и силата на Всевишния ще те осени; затова и Святото, което ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син... Защото за Бога няма невъзможно нещо. И Мария рече: Ето Господнята slugиня; нека ми бъде според как-то си казал. И ангелът си отиде от нея.“

(Лука 1:26-38)

Това евангелие е писано от хуманен доктор. Въпреки че познава добре човешката природа, той пише до всички езически народи, че Исус е заченат по свръхестествен начин. Той е идеално човешко същество. В същото време не скрива възхищението си от младата жена, станала майка на Господа.

Ако трябва да мислим за бележити личности и герои, то смело можем на първо място да сложим младата жена Мария. Когато Мария прие ан-

гелския поздрав, тя много се смути от необичайното предложение.

В това време тя е сгодена за мъж на име Йосиф. Какво би помислил за нея той? Всеки, включително и нейните родители, биха помислили, че тя е имала сексуален живот с някой мъж. Тя трябва бързо да асимилира всичко това. И решително да каже: „Ето Господнята slugиня.“

Колко много жени има днес на земята, които биха презрели подобно предложение дори от мъжа, когото обичат. От суета или други човешки съображения те не желаят да родят деца.

За Мария нямаше никакъв проблем. Тя е жена героиня. Вместо да се противопостави или да изложи аргументи за отказ, тя каза: „Ето Господнята slugиня“, готова съм да изпълня волята на Бога.“

РОЖДЕСТВО, ОПОВЕСТЕНО С ПЕСЕН

Евангелието според Лука, ни представя една картина:

Нощ. Поляна. Лежат овчари, пазят нощна стража при стадото си. Ангел Господен застава пред тях; славата Господна ги осиява. И ето, певци, хор от ангели - многобройно небесно войнство, пеят: Слава на Бога във висините и на земята мир!“ (Лука 2:14)

Бог е вложил песента в човешката природа. Не всеки е надарен да пее, но всеки обича песента. Пеенето и свиренето са

познати на всички народи през всички епохи и времена. Музиката е велика и има преобразяваща сила. Тя успокоява и лекува душата и разсейва скръб, болка и тъга.

Спомнете си за Саула и Давида. Зъл дух измъчваше Саул. "И когато злият дух от Бога дойдеше върху Саул, Давид вземаше арфата и свиреше с ръката си; тогава Саул се освежаваше и му ставаше добре, и злият дух се оттегляше от него.“ (1 Царе 16:23)

Аз си спомням за действителен случай, станал преди години на гарата в Сидней, Австралия. Стоят на перона Джон и Мери и докато чакат експреса, те си пеят. Джон свири на китара и двамата пеят в дует. Така вдъхновени в своето развлечение, те не разбират, че техният влак пристига и после заминава. В един момент Мери се сеща, но уви ... влакът е далеч. Тогава тя забравя за миг доброто настроение и ядосано побутва Джон: „Разбра ли какво стана? Изпуснахме си влака!“

Джон поглежда малко виновно и да смекчи възбудата мирно отговаря: „Мери, може би това не е случайно. Не се обезсъчавай. Нека да продъл-

жим да хвалим Бога.“

И те продължили пак да пеят. По-късно все пак успели да си хванат влак и така да си отидат.

След три години те отново се връщат в Сидней и посещават една църква. Когато пасторът попитал: „Има ли някой да сподели своето свидетелство? - Джон и Мери поздравили църквата с песен. Когато привършили песента, от редиците се изправил човек и поискал думата, за да сподели нещо.

га във висините, на земята мир, между хората благоволение!“

(Лука 2:14)

Слушателите бяха най-обикновените овчари. Библията - интересна книга. Говори за овчари и рибари! Овчар - та нима заслужава внимание? Облечен просто, почернял от слънце и вятър, погрознял, немит. Цял живот всред безсловесните животни; не знае друго освен кавала, песента и непринудения смях. Овчар! - Обидна

дума, някой да ти каже, че приличаш на овчар.

В Юдея имаше цар - Ирод Велики; книжници, фарисеи знатни и богати.

- Та нима от всички овчарите бяха най-достойни?

Защо ги предпочел Бог? Изглежда, у тях има нещо, което липсва у другите? Що е то?

Те бяха грижовни, ден и нощ се трудеха за храната, животата и почивката на стадото си.

Или чуйте песента:

Когато бях овчарче
И овците пасях
Бях много благодарен
Макар и сиромаш!
Щом пукнеше зората
Изкарвах ги навън
И свирех из гората
Подпрян на някой пън...

Чистата душа, изпълнена с доволство от малкото, с чувство на благодарност и славословие към Твореца - ето кое дава цена на овчаря пред Бога, Който не гледа на лице, но на сърце. Овчар е типичното занятие на патриарсите Аврам, Исаак и Яков. Агнетата, които вземаха от овчарите евреите принасяха в жертва, докато се изпълниха пророчествата, че ще се роди Божият агнец Исус Христос, Който със собствената Си кръв изкупи хората от греховете им.

**Слава на Бога
във висините!**

Пасторът бил благосклонен и когато младият мъж излязъл отпред, казал: „Тази песен, която чух преди малко, спаси моя живот. Преди три години аз бях на гарата в Сидней и бях решил да сложа край на живота си, изпълнен с разочарования от най-ранното ми детство. Моят живот беше напълно разбит. Аз бях гангстер, който не желае повече да живее. В момента, в който чух песента, ръката ми олекна и не беше в състояние да извади револвера. Вместо това тръгнах напосоки, докато влязох в тази църква и предадох живота си на Бога.“

В този момент Джон побутна Мери и каза: „Спомни си, че ти казах: Не сме изпуснали експреса си случайно.“ Какво изпяха ангелите в нощта на Рождество Христово? „Слава на Бо-

Силата на семейството

Преди още да се появят народи и държави, семейството е съществувало.

Създателят на семейството е сам Бог.

Защо загинаха древните цивилизации?

Защото се разложи семейството.

Историкът Плутарх казва, че в Спарта държавата почнала да насърчава комуникалното ползване на жените. В Спарта почти всяка жена станала блудница, преди да дойде всеобщ упадък.

Римляните са гледали на жените като на вещи. За възпитанието на децата се грижели разни роби и робини.

Библията е книга на семейството. Тя ни разкрива историята на първото семейство на Адам и Ева. След това ни говори за древното семейство с патриархалните нрави.

Християнството оздрави, издигна и освети семейството. „Бащата е глава на семейството, господар и княз на своята малка държава.“ „И на мъжа ти ще бъде подчинено всяко твое желание и той ще те владее.“ (Битие 3:16)

При все това съществува голяма свобода в отношенията на жените към мъжете, което личи с разказите за Исаак и Ревека, Яков и Рахил, Мойсей и Сепфора.

Идеалната съпруга е обрисувана в 31-ва притча на Соломона. „Кой ще намери жена добродетелна. Защото такава е много по-ценна от скъпоценните камъни. Сърцето на мъжа се уповава на нея и той не ще има недостиг на печалба. Тя ще му донесе добро, а не зло през всичките дни на живота си. Търси вълна и лен и работи с ръцете си това, което е угодно. Тя е като търговските кораби - донесе храната си отдалеч. При това става, докато е още нощ и дава храна на дома си и определената работа на слугините си. Разглежда нива и я купува; от плода на ръцете си седи лозе. Опасва кръста си със сила и уякчава мишците си. Като усеща, че търгуването ѝ е полезно, светилникът ѝ не гасне нощем. Отваря ръката си за сиромасите. Простира ръ-

цете си към немотните. Не се бои от снега за дома си, защото всичките ѝ домашни са облечени с двойни дрехи.

Мъжът ѝ е познат при портите, а тя тъче ленено платно и го продава. Сила и достолепие са облеклото ѝ; и весело гледа тя към бъдещето. Добре се грижи за управлението на дома си и хляб на леност не яде. Чадата стават и я облажават и мъжът ѝ я хвали, казвайки: Много дъщери са се носили достойно, но ти надмина всички!“ (Пр. 31:10-23)

Децата за древните евреи били скъп дар от Бога. „Ето, наследство от Господа са децата и награда от Него е плодът на утробата.“ (Пс. 127:3)

Гърци и римляни са считали многото деца за нежелано явление. У евреите било обратното: „Да се народят от тебе хиляди и хиляди...“ (Бит. 24:60)

„Дай ми деца - казала Рахил на Якова - ако ли не - умирам.“ (Битие 30:1)

Възпитанието на еврейските деца в ранна възраст се намирало под грижите на майката. Когато момчето пораствало, то минавало под ръководството на бащата, привиквайки на труд и усвоявайки известен занаят.

Педагогическите прийоми са били сурови, но справедливи: „Който жали пръчката си, мрази сина си, а който го обича, наказва го от детинство.“ (Притчи 13:25)

Който посягал на баща си или на майка си, или се противил на родителите си, е бил наказван с обществен съд.

Новозаветното семейство е носело чертите на старозаветното еврейско семейство.

Апостол Павел определя отношенията между мъжа и жената по следния начин: „Вие, жени, покорявайте се на своите мъже като на Господа. Защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата. Но, както църквата се покорява на Христа, така и жените нека се покоряват във всичко на своите мъже.

Мъже, любете жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе си за нея, за да я освети като я очисти с водно умиване чрез словото, за да я представи за Себе Си славна църква, без петно или бръчка или нещо подобно, но да бъде свята и непорочна. Така са длъжни и мъжете да любят жените си, както своите тела. Който люби жена си, себе си люби. Защото никога никога не е намразил своето тяло, а го храни и се грижи за него, както и Христос за църквата; понеже сме части на Неговото тяло. Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си и двамата ще станат една плът. Това е велика тайна, но аз говоря това за Христа и църквата. Но и вие, всеки от вас да любите своята жена, както себе си, а жената да се бои от мъжа си.“

(Ефесяни 5:22-23)

Тези бележити думи на Апостол Павел слушаме при сключване на тайнството брак. Кколко са младоженците, които дават внимателно ухо на съдържанието им?

Отдавна Бог е наредил двама да се съединят в едно. Да намират подкрепа един в друг и старателно да поддържат вярност.

Двамата трябва да имат еднаква воля, едно мнение, едно желание, доверие и любов, за да могат да живеят в семеен мир. И в един дух. Те заедно се молят, заедно падат на колена пред Бога; посят заедно и се поучават взаимно. Те заедно посещават църква. Не скриват нищо един от друг. Не се боят да си носят взаимно теготите.

Родените без брак деца ще бъдат узаконени

Въпреки гневните становища (както на много български граждани, така и на Светия синод на Българската православна църква, на Епископската конференция на католическата църква, на Главното мюфтийство и на Обединените евангелистки църкви!) депутатите приеха на първо четене проекта за нов Семейен кодекс.

Мотивът на законодателите е с цел родените без брак деца да бъдат узаконени. Предвижда се въвеждането на брачен договор между мъжа и жената и правното регламентиране на съжителството без брак.

Въвежда се и национален регистър на осиновяващите и на децата, подлежащи за осиновяване.

Новото в наредбата при осиновяването на деца е, че вече това може да става и без съгласието на родителя, ако в срок от шест месеца след като е настанил детето си в Дом за деца, без основателна причина не се е погрижил за прибирането му обратно! Това се прави с цел децата да се задържат в детските домове за по-кратки срокове и да се облекчи процеса при осиновяването.

Според промяната, сега действащия в Семейния кодекс минимален и максимален размер на издръжките за ненавършилите пълнолетие деца ще отпадне.

Рождество

Свети дни във трепетно очакване.
Свети дни на Рождество!
Камбанен звън,
Звезди се ронят...
Небесен лъч в нощта огрява
Душите ни за тържество.
Земята ни е бремна със мъка,
Страдания, нищета.
И молим се със трепет във душите
Да има Рождества...

* * *

Смирено погледа си свеждам.

И на колене те моля, Господи:

„Каж ми,
до Тебе как да стигна,
живота си как да извървя?“

Свята нощ. Звезди се ронят...

„И в тази нощ, Иисусе,
аз те каня у дома...“

Трапезата за Теб е подредена,
омаен дъх дими
и свещ, запалена за Тебе,
в очакване гори...

Влез, освети дома ми с обич,
с благодат ме Ти дари.

И в Рождествената нощ тържествена
при мене Ти задълго оступи!“

Елеонора МИЛЕВА

НИЕ ВЯРВАМЕ

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата - Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме - Той се възнесе в Небесата.

Вярваме - пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме - всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме - Исус стана вседостъпна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме - Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

Божия Църква "Дом на радост"

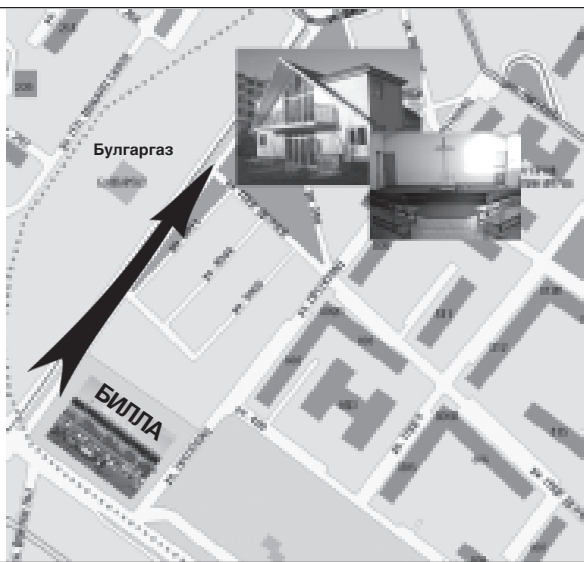
Адрес: ж.к. Люлин 8,
зад магазин
"Билла" и срещу
Булгаргаз.

Постоянни служби:

Неделя от 11:00ч.

Вторник от 18:30 ч.

Петък от 18:30ч.

През декември:

Божия църква
"Дом на радост"

ще има

тържествени

Рождествени

богослужения:

на 21, 25 и 26

Послушни на Бога

Можеш ли да кажеш „Ето ме“, когато си изпитван?

„Считайте го за голяма радост, когато падате в разни изпитания като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост.“ (Як. 1:1)

„Да скърбите в разни изпитания с цел изпитване на вашата вяра като е по-скъпоценно от златото, което гинее, но пак чрез огън се изпитва.“

(I Петр. 1:7)

В Битие четем за човек, изпитан по необикновено тежък начин. „Бог изпита Авраама, като му каза: Аврааме. А той рече: Ето ме! Вземи единствения си син, когото любиш и иди в местността Мория.“ (Бит. 22:2) На сутринта Авраам подрани, взе двама то момците си, оседла осела си и потегли да принесе в жертва сина си.

Със своя подвиг Авраам и до днес продължава да вдъхновява и е познат по цялата земя. Той просто каза: „Ето ме“ и тръгна.

Можеш ли да казваш „Ето ме“, когато те изпращат при тези, които те мразят? Изпитът не е равностоен с

този на Авраам, но все пак е доста сериозен. Такъв е случаят с Йосиф. Бащата на Йосиф е загрижен за синовете си. Той не ги забравя и как би могъл. Какво прави Яков - изпраща сина си Йосиф. И този жизнерадостен млад човек казва: Ето ме.

„Ела да те изпратят при тях. А той рече: Ето ме!“ (Бит. 37:13)

И отива при ония, които го прихватат и с удоволствие биха го убили.

Каква мисия! Йосиф тръгва, без да промълви каквото и да е извинение.

На кого е подобен тук Йосиф? На Господ Исус Христос. Пророк Исаия ни открива завесата да видим нещо, случило се на небето: „После чух гласа на Господа, който казваше: Кого да изпратя? И кой ще отиде за нас? Тогава рекох: Ето ме, мене прати.“ (Ис. 6:8)

Това е сърцеразположението на Исус, когато Отец Го изпраща на земята. „Тогава рекох: Ето, в свитъка на книгата е предписано за мене!

Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам твоята воля. Да, законът Ти е дълбоко в сърцето ми.“ (Пс. 40:8, 9)

По-късно Господ Исус ще даде отчет за делото: Аз Те прославих на земята като свърших делото, което Ти ми даде да върша. И сега прослави Ме, Отче у Себе Си със слава, която имах преди създаване на света.“ (Йо. 17:4, 5)

След възнесението си Исус търси сътрудници. „А в Дамаск имаше един ученик на име Анания и Господ му каза във видение: Анание. А той каза: Ето ме!“ (Деян. 9:19)

И на Анания не беше лесна тази мисия - да посети един опасен антихрист. Дори малко възрази. Но Бог му рече: Иди, защото той ми е съд.“

„Ето ме“ означава готовност, послушание и посвещаване в служба на Господа.

„Ето ме“ означава да сме готови да изпълним волята на Бога: „Каза им Исус: моята храна е да върша волята на Онзи, Който Ме е пратил и да свърша Неговата работа.“ (Йо. 4:34)

Църква "Дом на радост" на 20 години

Църквата навърши 20 години от основаването си. Създадена по откровение, дадено на еп. Милчо Тотев през есента на 1988 год. Оттогава тя е винаги водеща в евангелизиране на страната и организира много мисионерски походи в чужбина.

Сега се радва на самостоятелни сгради в гр. София и гр. Баня. Тя е духовен център за спасение и благословение.

Честване на рождени дни и детски тържества.

Подарък

Още от най-стари времена е имало обичай да се дават подаръци за спомен на любов или почест. Рядко някой се явявал при високопоставено лице без дарове. Царете и велможите раздавали на любимците си храна и дрехи. Завоевателите, като влизали в победените градове, раздавали от колесниците си дарове и правдини в знак на радост или щедрост. Пророците понякога приемали подаръци, но често се отричали от тях.

И в днешни дни обичаме да даваме и получаваме подаръци от приятелите си.

Но аз искам да ви обърна внимание на най-добрия подарък, особено в навечерието на празника Рождество Христово.

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде своя Единороден Син, за да не погине ни един,

но в навечерието на празника Рождество Христово.

който вярва в Него, но да има вечен живот.“ (Йо 3:16)

Той дойде в нашия свят, за да изяви Божията слава. Той дойде да разкрие на помрачената от греха земя светлината на Божията любов, да бъде „Бог с нас“. Затова бе пророчувано: „Името Му ще бъде наречено Емануил.“ (Ис. 7:14)

Идвайки да обитава между нас, Исус разкри Бога на всички. В молитвата за учениците Си Той каза: „Изявих им Твоето име“ - милостив и изпълнен с благодат, дълготърпелив и изобилстващ с доброта и истина; „За да бъде любовта, с която Ме възлюби, в тях и аз в тях.“

(Вж Йо 17:6, 26)

В последно време има много егостични човешки сърца, но спомнете си и погледнете на Божиите творения - птицата, животното, всеки лист в гората, всяка тревичка на поляната - имат своята служба. Красивите цветя излъчват аромата си, благославяйки хората. Слънцето пръска светлината си, за да ни радва. Океанът приема вода отвсякъде и пак я дава, за да падне дъжд на земята и

да покълне и напъпи всичко по нея.

Христос ни умолява да оставим тъмнината и да видим светлината от небесните дворове. Неговата служба е нежна и търпелива към закоравелия човешки дух, та дано всички грешни да се сприятелят с Него.

Може би ти си много близко до Исус Христос - по-близо, отколкото осъзнаваш.

Като гледаме към Исус, откриваме, че славата на нашия Бог е да дава! „От себе Си нищо не върша - казва Христос - живият Отец Ме е изпратил и аз живея чрез Отца.“ „Аз не търся слава за Себе Си, но славата на онзи, Който Ме е изпратил.“

(Йо 8:28, 6:57, 8:50, 7:18)

Христос получи всичко от Бога, но Той прие, за да дава. Така чрез Неговата служба се влива в нас живот от Отца чрез възлюбения Син. Бог е Великият Дарител и не ни остава нищо друго освен да Му благодарим от все сърце, да Го хвалим, защото е Велик, да Му се поклоним с Дух и Истина.

Амин!

Харизан Харизанов

Изречението

Сред множеството букви надолу и нагоре, наляво и надясно, отвесно, хоризонтално и по диагоналите са скрити думите:

Витавара, Витания, Витезда, Витиния, Витлеем, Витсавее, Витсаида, Витсимха.

Намерете ги!

Т	А	Б	И	Х	М	В	Я	Р	А	Т
В	В	О	Л	Е	С	И	В	И	Т	А
А	И	Е	В	О	Н	Т	И	П	Е	В
Х	А	Р	И	И	О	С	Т	И	В	И
М	Р	Е	Т	А	В	А	С	Т	И	А
И	А	И	Л	В	С	И	А	А	Д	А
С	В	А	Е	Т	И	Д	В	З	Л	О
Т	А	Н	Е	Х	М	А	Е	Т	С	В
И	Т	О	М	И	В	Т	Е	В	Т	С
В	И	Т	А	Н	И	Я	Р	В	И	Т
А	В	И	Т	В	Т	И	В	И	В	А

За децата

Поклонение на влъхвите

Когато се роди Исус във Витлеем, ето мъдреци от изток пристигнаха в Ерусалим. Те попитаха за мястото, където е детето "защото видяхме звездата му на изток и дойдохме да му се поклоним".

Царят на евреите много се смути и целият Ерусалим - с него. Той повика мъдреците и внимателно научи от тях времето, когато се е появила звездата. А те, като изслушаха царя, тръгнаха си, и водени от звездата, дойдоха до мястото, където беше детето Исус.

Звездата, която ги водеше, освети един обор. За голямо учудване на мъдреците, дошли от изток, звездата не ги заведе при някой богат дом, а при най-скромната кошара. Овчарите бяха извели овцете на паша.

Мъдреците се зарадваха, че са открили мястото. И като влязоха през отворената врата, видяха детето и майка му Мария. Те паднаха на земята и му се поклониха. После отвориха торбите си и извадиха скъпи дарове за новороденото дете. Те принесоха злато, ливан и смирна. Златото се дава за подарък като на новороден цар. Ливанът е растение, от което се приготвя тамяна. Което означава, че му се принася подарък на първосвещеник, който принася молитви за хората. И молитвата като дим от тамян, възлиза към небесата.

Смирната е благоухание или парфюм и служи при балсамиране

на покойници и показва, че Исус ще предаде живота си като откуп за спасение на грешните хора.

И след като мъдреците разказаха на Мария и Йосиф как са дошли, водени от звездата, те си тръгнаха щастливи към своите страни. Така вестта за новородения Спасител тръгна чрез мъдреците към далечните страни.

Божия църква

"Дом на радост"

и епископ Милчо и Ани Тотев
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин "Билла")
в неделя от 11 ч.
вторник и петък от 18³⁰ ч.

в Банкя,

ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 16
неделя от 9³⁰ ч.
и в сряда от 18³⁰ ч.

Божието СЛОВО
близо до теб!

АБонирайте се!
Как???

Абонаменти за 2009 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН № 106

Абонаментът

за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел./факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:

Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEX19545
1000153017